

Vraag nr. 5
van 25 oktober 2000
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Naleving taalwetgeving – Initiatieven

Op 6 april van dit jaar beloofde de minister in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand dat hij niet zou nalaten een klacht in te dienen bij de vice-gouverneur indien hij op de hoogte werd gebracht van concrete overtredingen en inbreuken op de taalwetgeving. Hij stelde eveneens dat hij de bevolking ertoe zou oproepen om hierover de nodige informatie binnen te brengen (*Handelingen C132 van 6 april 2000, blz. 4-9 – red.*).

Kan de minister meedelen hoeveel klachten hij sedertdien heeft ingediend en welke initiatieven hij concreet heeft genomen inzake de vermelde oproep aan de bevolking ?

Antwoord

Ik heb me op 6 april inderdaad geëngageerd om – indien ik op de hoogte word gebracht van concrete overtredingen en inbreuken op de taalwetgeving – als Vlaams minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden en als Vlaamse Brusselaar een klacht in te dienen bij de vice-gouverneur, op basis van artikel 65, § 4 van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 tot coördinatie van de wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken.

Ik heb sindsdien reeds veertien taalklachten ontvangen, waarvan zeven in aanmerking kwamen voor het doorsturen naar de vice-gouverneur van Brussel. In mijn begeleidende brief vraag ik de vice-gouverneur mij op de hoogte te brengen van de resultaten van zijn onderzoek. Ik zal ook in de toekomst systematisch klachten blijven doorsturen. Bovendien raad ik de betrokken burgers steeds aan om ook zelf een klacht in te dienen bij de vice-gouverneur van Brussel, bij de overheidsinstelling die de overtreding heeft begaan en – in voorkomend geval – bij de ombudsdienst van die instelling.

Ik merk echter op dat individuele burgers weliswaar de mogelijkheid hebben taalklachten in te dienen bij bevoegde instanties zoals de vice-gouverneur en de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, maar dat de geviseerde overheden niet kunnen worden gedwongen om die uitspraken – die enkel een morele draagwijdte hebben – te volgen. Het niet toepassen van de taalwetten kan bijgevolg niet afdoende worden bestraft.

Onder andere om te proberen dat te veranderen, heb ik bij de Vlaamse regering een actieplan in verband met de taalproblematiek ingediend. Op 22 september 2000 verklaarde de regering zich akkoord met de voornaamste punten ervan. Ik word als Vlaams minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden gemachtigd om de slechte toepassing van de taalwetgeving te agenderen op de Interministeriële Conferenties Volksgezondheid en Drugbeleid en Binnenlandse Zaken. De uitholling van het zogenaamde taalhoffelijkheidsakkoord zal op de agenda van het Overlegcomité worden geplaatst. Op de Costa zullen de omvorming van de schorsingsbevoegdheid van de Brusselse voogdij over de lokale besturen naar een goedkeuringsbevoegdheid en het principe van de tweetalige ambtenaar in plaats van de tweetalige dienst ter sprake worden gebracht.

Bovendien ben ik van plan in 2001 een taalklachtendienst op te richten binnen de Vlaamse administratie. Deze dienst zal moeten zorgen voor een permanente dienstverlening (advies- en informatieverstrekking) rond taalwetgeving en taalconflicten. Hij zal ter beschikking staan van de Vlaamse Brusselaars of andere Vlamingen in Brussel. De dienst moet op een proactieve manier mensen sensibiliseren rond de mogelijkheden met betrekking tot het indienen van taalklachten. Een van de eerste taken van de dienst is daarom het publiceren van een praktische brochure met een toegankelijk overzicht van de taalwetgeving (toegepast op Brussel) en met modelformulieren aan de hand waarvan benadeelde burgers een klacht kunnen indienen bij de bevoegde instanties. Een kleine mediacampagne moet bekendheid geven aan de dienst.